

Няня

КУПИТИ

Раптово втративши роботу та опинившись під загрозою виселення з квартири, Кессі Еванс має два варіанти: знайти новий підробіток (і швидко) - або відновити старий акаунт на OnlyFans. Уже втративши надію, Кессі натрапляє на вакансію няні з проживанням.

Ейден Рід виявляється далеко не тим зарозумілим батьком-одинаком, яким Кессі його уявляла. Ідея жити під одним дахом з таким привабливим і загадковим чоловіком здається дівчині небезпечною. Проте, не маючи іншого вибору, вона вирішує погодитися. Невдовзі Кессі з'ясовує, що Ейден зовсім не незнайомиць. Навпаки - він дуже добре знає її - або принаймні її тіло.

Розділ 1

Кессі

Тепер я офіційно безхатько.

Мені аж із кухні чутно, як Ванда цокає язиком (це, до речі, не так вже й далеко в квартирі площею 65 квадратних метрів), і, коли я відриваю обличчя від потертого оксамитового дивана, бачу, як вона погрожує мені лопаткою.

— Обійдемося без поминок, — каже мені Ванда. — Без даху над головою не залишишся. За потреби можеш обжитися на дивані.

Я мимоволі кривлюся від згадки про вже знайомий м'який диван, поки мої очі бігають від прилаштованого поруч стосу газет до непідвладного часу телевізора, що відмовляється вийти з ладу у своїй дерев'яній мушлі.

— Я не хочу... набридати, — промовляю обережно, не бажаючи зачепити Вандині почуття. — Я щось вигадую.

У мої плани не входило втратити роботу на третьому курсі аспірантури з ерготерапії — посаду асистента терапевта в дитячій лікарні. Я ледве зводила кінці з кінцями на відведену мені зарплатню, а тепер, зі скороченням персоналу, моя ще менша за Вандину квартира через дорогу все щільніше й щільніше припадає лепом минулого.

— Маячня, — заперечує Ванда. — Ти ж знаєш, що тут ти завжди бажана гостя.

Здуваю каштановий кучерик з обличчя й сідаю на дивані. Ванду Сіммонс я знаю вже шість років: ми познайомилися, коли вона запросила мене на чашечку чаю після того, як я випадково заряснула ззовні двері власної квартири в перший тиждень після переїзду сюди. Найкраща подружка сімдесятидворічного віку не була в переліку моїх місцевих амбіцій, але вона, гадаю, цікавіша за мене, тож хоч якийсь плюс.

— Вандо, — не можу стримати зітхання, — я люблю тебе. Ти це знаєш, але... у тебе одна ванна кімната і немає вайфаю. У нас нічого не вийде.

— Це через різницю у віці, так? — намурмосилася вона.

— Аж ніяк. Ти завжди будеш єдиною для мене.

— Я просто кажу. Така можливість є.

— А що ти робитимеш зі своїми бінго-кавалерами, коли я сидітиму тут, на твоєму дивані?

— Ой, ми тебе не турбуватимемо — чкурнемо одразу доспальні.

Я скривилася.

— Я цілком схвалюю ваші радощі життя, але й по цей бік цих надто тонких стін я бути не хочу.

Ванда сміється, помішуючи соус для фрикадельок.

— Ти завжди можеш повернутися до «цицькамер».

— Будь ласка, не називай їх «цицькамерами», — стогну, відповідаючи.

— А що? Маєш камеру. Куди ти показуєш свої цицьки. І тобі платять.

Утупившись обличчям в її диван, я дещо пошкодувала, що розповіла Ванді про свою... обладку з OnlyFans, хоч я й не очікувала, що вона переп'є текіли більше за мене тієї ночі, коли я як на сповіді все виклала. Не те щоб мені було соромно — анітрохи. Копієчка вийшла непогана. Відколи я стикнулася з нагальною необхідністю сплатити за навчання, я з легкістю забирала гроші у гульвіс, а інакше я потопала би в боргах. Маю на увазі, що гарні груди потрібно конвертувати в прибуток. Певно, так казала Маргарет Тетчер.

— Ти ж знаєш, що я не можу, — зітхаю. — Акаунт видалено. Підписники згоріли. У мене піде ще два роки, щоб поновити втрачене.

Крім того, я дещо засвоїла з першої спроби, але принаймні цю частину я не виставлятиму на загаль.

— То що робитимеш? Шукала вже іншу роботу?

— Намагаюся, — буркочу, відповідаючи, і гортаю на телефоні ті самі здебільшого безрезультатні пропозиції. — І навіть виставляти вакансії, якщо ти ігноруватимеш потенційних працівників?

— Розвелося в цьому місті народу, — клацає язиком Ванда. — Знаєш, коли я переїхала сюди, можна було йти вулицею й вітатися з кожним зустрічним. А тепер як у вулику. Постійний гамір. Ти знала, що там є такий триклятий магазин, де навіть картки не приймають? Зайшов — вийшов. Я весь час почувалася крадійкою. А як у мене серце калатало...

— Так, ми ж говорили про новий магазинчик «Фреш», пам'ятаєш? Я ще допомагала тобі з обліковим записом.

— А, точно. Незабаром вони доставлятимуть продукти прямисінько на ганок.

— Вандо, не хочу тебе засмучувати, але вони вже це роблять.

— Невже? Гм. Мусиш мені це влаштувати. Вбережеш мої старечі ноги.

— Мабуть, не така вже ти поборниця прогресу.

— Так, так. А що з ідальнею на П'ятій?

— Вони не відпускають мене через лабораторні в універі.

— Знаєш, Сал казав, що йому потрібна допомога в...

— У ідальні я не працюватиму, — рішуче протестую. Сал надто вже розпускає руки.

— Мені це завжди було в ньому до вподоби, — розсміялася Ванда.

— Тобі не забагато років, щоби бути такою хтивою?

— Кессі, я стара, — фиркає вона, — але не мертва.

— Справді, гадки не маю, що робити, — стогну, відповідаючи.

— Переглянь оголошення ще раз. Можливо, ти щось пропустила.

— Та вже як десять разів переглянула, - хмикаю.

Ванда все ще бурчить на мене з кухні, поки я знову уважно вивчаю розділ «Потрібні працівники», думаючи, що якщо я передивлюся його достатню кількість разів, то ратом вигулькне якесь потайне диво-оголошення. Як може бути так важко знайти роботу, що дозволить мені вчитися ввечері та їздити в універ щодругі вихідні? Це ж Сан-Дієго, а не Санта-Барбара. Має ж бути щось, що я можу...

— От тряся, — вигукую з несподіванки.

Ванда, озброєна лопаткою, виходить із кухні.

— Що?

«Потрібна няня на повний робочий день із проживанням. Досвід роботи з дітьми обов'язковий. Житло та харчування безкоштовно. Тільки відповідальні претенденти»

Ванда хмикає.

— Ти ж не хочеш застрягнути, дбаючи про чужих...

— Початкова зарплата... Чорт забирай.

— Аж така добра?

Я витріщаюся на Ванду з роззявленим ротом і щойно озвучую їхню пропозицію, Ванда вимовляє слівце, яке зазвичай приберігає тільки для випадків, коли «Лейкерс» програють. Потім вона шумно видихає і нервово поправляє свої охайні білі кучері.

— Тоді, мабуть, краще тобі вже набирати їхній номер.

Рекомендована література

Підтримка життя

Усі ми тут живемо

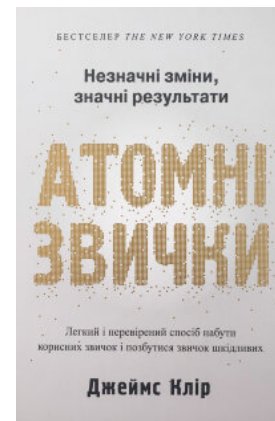
Жорстокий принц

Емоційний інтелект у дитини

Психологія впливу. Оновлено та доповнено

Атомні звички. Легкий і перевірений спосіб набути корисних звичок і позбутися звичок шкідливих

Перейти до категорії
Проза

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ